

i samme Artikel, at saavel Fiskere som Optjebere klage meget over Savnet af en Fiskeriinspektør, som kunde veilede dem om, hvorledes man kunde konservere en saadan Rigdom af Fisk, naar Af-sætningen ikke siebliftelig kan finde Sted. Denne Beretning gaar altsaa ud paa at omtale et meget righoldigt Fiskeri. Omtrent paa samme Tid finder jeg den samme Meddelelse fra Samsp. Det hedder i en Provindsavis — det er i Næst-ved Avis af 16de Juni 1879 — fra Samsp.: „Silbefiskeriet har i dette Foraar — i 1879 — givet et overordentligt Udbytte, og mange Steder har man kjøbt Silben til 10 Dre Snese, ja nogle Jordbrugere have ifølge „Nærh. Amtstid.“ endog nedpløjet Silben til Gjødning, andre have tørret den i Solen, for bruge den til Kvægfoder til Vinter, hvortil den har viist sig at være fortrinlig, især til Mælkeføer.“ Der tilføies, at der ogsaa er fanget endel Hornfisk. Altsaa ogsaa her ser man, at der er Tale om et rigt Fiskeri-Udbytte. For at blive paa Ruten omtrent skal jeg meddele, nogle Beretninger fra Horsens, der ere nogenlunde samtidsige med dem, jeg allerede har givet. Det hedder i det Blad, jeg sidst nævnte, „Næstved Avis“ af 5te Mai 1879, at ifølge „Horsens Avis“ var det i Horsens ikke ualmindelig paa den Tid, at Silbeaadene hjemførte 200 Dl hver, og det tilføies: „Forleden Dag havde 11 Vaade en Fangst af c. 2,000 Dl Silb. Det hedder fremdeles i „Morgenbladet“ af 19de April s. A., altsaa en Maanedstid tidligere, fra Horsens: „Af Lovf. og Silb er der draget betydelige Masser op af Vandet, saa at Priserne der paa Madsen for disse Sorter Fisk ere meget smaa. Der tales der atter om, at man trænger til Konserverings-Anstalter, for at kunne bringe den Fisk i Handelen, der ikke siebliftelig kan afsættes i selv Tilstand, og der tilføies: „Nu ser man endog det Særly, at gode Fisk kastes i Vandet igjen.“ Endelig skal jeg nævne en Efterretning fra Strømfad fra December 1878. Det hedder, der, at den 30te December 1878 om Morgenen udsprede det Rygte sig med Lynets Fart, at Storfilben var ankommen til Kysten. Stimerne vare umaadelig store, og Fiskerne sagde, at havde de været forberede paa at modtage denne Guds Gave og havt flere Vaade, vilde de kunne have gjort en langt rigere Fangst. Der indkom først omtrent 250 Ldr. Silb, som folgtes til 3 Kr. Lønden. De umaadelige Stimer fulgtes af Svaler, Seyer og Fugle, og den 4de Januar 1879 fangedes ved Strømfad c. 1,000 Ldr. Silb, me-

dens Prisen for disse nu dalede til 25 Dre pr. Fjerding. Som det ses, gaa disse Efterretninger ud paa noget ganske Andet, end at Fiskerierne skulle være udtømte, eller at det skulde være nødvendigt at træffe særlige Foranstaltninger, for at værne blandt Andet om Silben. Jeg veed heller ikke, om Nogen skulde kunne hengive sig til den Tanke, at man, naar saadanne Stimer af Silb satte ind til Kysten, skulde kunne udrette Noget enten for at bevare dem eller for at de skulde komme igjen, enten ved Maffernes Størrelse eller ved at kaste smaa Silb ud eller ved andre saadanne Foranstaltninger. Det har viist sig, at Silben, som er en af de Fiskearter, paa hvilke der lægges størst Vægt, og som spiller den største økonomiske Rolle, kommer i store Skarer til forskjellige Tider, og man har forsøgt at finde en Periode for de Væring, i hvilke Silben kommer tilbage. Man har forsøgt at finde en Periode saaledes, at man derigjennem kunde beregne, naar man kunde vente et gunstigt Silbeaar. Man er endoglaa gaaet saavidt, at man har forsøgt at sætte disse Silbeperioder i Forbindelse med kosmiske Aarsager, f. Ex. med den bekendte Afvæjling af Solpletterne, altsaa en 11aarig Periode. Men man synes ialtsald at være enig om, at disse gode Silbeaar maa tilskrives Aarsager og Virkninger, der ligge langt ud over, hvad der kan tilskrives menneskelig Hjælp eller menneskelige Kræfter. Man kunde vente fra Limfjorden at have en meget bestemt Erfaring om, hvorvidt det kan nytte ved Fredningsforanstaltninger, ved Bestemmelser om Maffernes Størrelse, ved Bestemmelser om Brugen af visse Redskaber osv. at søge at frembringe eller fjerne en rigere Fiskefangst. Men som allerede den foregaaende Taler har bemærket, ere de Foranstaltninger, som have været foretagne i Limfjorden ad Lovgivningens Vej, af den Bestaffenhed, at der er en Vællen frem og tilbage, uden at det har været muligt at komme til nogetkom helst bestemt Resultat. Den foregaaende Taler gjennemgik dette med Hensyn til Brugen af Pulsvaad, men man kunde ogsaa gjennemgaa det med Hensyn til andre Foranstaltninger; f. Ex. med Hensyn til Laasning af Bænde. Forordningen af 1ste November 1515 er maaffe den første Forbudslov, man havde der, men der har været mange senere; om jeg har talt rigtig, har der i det Hele været en Række af 26 Lovbestemmelser om disse Forhold og de to sidste ere Loven af 22de Marts 1867, ved hvilken man ophævede al Laasning, og Loven af